

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de M.
APARE SĂPTĂMĂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu

Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Comunicatul Sf. Sinod

În ședința sa din 3 Decembrie Sfântul Sinod a adresat Țării, preoților și credincioșilor un comunicat a cărui însemnătate nu este cu nimic mai prejos decât a celui intitulat «Nihil sine Deo», din Martie 1937. Tocmai de aceea mare și neplăcută ne-a fost uimirea să constatăm că nu numai presa cotidiană mirească, ci și cea bisericească a trecut peste el fără să-l comenteze și uneori chiar fără să-l publice. E o tristă dovadă despre asimetria ce există între preocupările individuale ale multora din slujitorii Bisericii și între interesele permanente și înalte ale acesteia.

Biserica este învățătoarea tuturor. Reprezentând pe Hristos și purtând în lume lumina Lui, ea este singura îndrumătoare infailibilă a oamenilor în toate chestiunile fundamentale ale vieții, în tot ceea ce interesează destinul nostru veșnic și atitudinile în legătură cu el. Cât adevăr s'a găsit până azi în gura vre-unor oameni sau în substanța vre-unor crezuri și ideologii, a fost împrumut din marea visterie a adevărului adus de Hristos și propovăduit de Biserică. Dar numai ea a susținut integral acest adevăr, neamestecat cu ingrediente cari să-l facă inoperant și nemăntuitor.

Biserica a fost și va fi învățătoarea împăraților și a filosofilor, a generalilor și savanților; de ea au ascultat cu smerenie sfinții. Aceștia au ascultat cu cel mai adânc și respectuos sentiment filial. Biserica nu este eleva și servitoarea nici unui învățat și a nici unei ființe sau forțe pământești. Ea este mireasa lui Dumnezeu și maica tuturor oamenilor cari își caută mântuirea. Cine n'are Biserica de mamă și n'o recunoaște ca atare, n'are pe Dumnezeu de Tată, a spus un Sf. Părinte. Oricât de înălțătoare ar fi doctrina sau credința vre-unui om sau a vre-unei grupări de oameni, învățătura ei e și mai înaltă; și în aceste cazuri învățătoarea este tot Biserica și discipola este tot ființa omenească ca individ sau colectivitate. Niciodată acest raport nu se poate inversa, căci nu poate lumina omenească să facă mai clară lumina dumnezească. Niciodată nu se va putea cere ca Biserica să se incline spre învățătura omenească, să se pună de acord cu ea, ci numai inversul: orice învățătură și strădanie omenească cu cât vrea să fie mai apropiată de desăvârșire, trebuie să se nizuiească a se înălța spre învățătura Bisericii, să se apropie de ea.

Conștiință de această misiune de luminătoare a lumii și a poporului românesc, Biserica a grăit și de astă dată prin Sfântul Sinod spunând tuturor un cuvânt de întărire, de îndrumare și de lămurire în mijlocul noilor împrejurări de viață ale neamului nostru.

Reamintind întâi de toate că Biserica a fost și în zilele de grele încercări naționale din vara anului 1940 «alături de neam, suferind cu el, ajutându-l să-și recapete nădejile în ziua de mâine și îndreptându-i sufletul spre Dumnezeu, care încearcă pe cei ce nu vrea să-l părăsească», — Sfântul Sinod raportează, așa cum se cuvine, natura acestor întâmplări crâncene, la punctul de vedere transcendent, la măsura ultimă a tuturor evenimentelor din lume, la dreptatea dumnezească, cu cari le găsește potrivnice și deci neviabile. Este singura normă, singurul criteriu după care ar trebui să se facă tot ce e pe pământ și după care trebuie să judece Biserica. Iar cercetarea sinceră a raportului în care stă o faptă pământească cu dreptatea dumnezească, cu ultima instanță, duce la concluzia sigură cu privire la durată efectelor acelei fapte. Nu prea știm ca în judecățile ce s'au rostit cu privire la evenimentele nefericite din anul 1840, să se fi luat ca punct arhimedic dreptatea dumnezească cu explicația ei din Geneză, unde «poruncește ca stăpânirea pământului să o aibă aceia cari-l locuiesc». Biserica judecând astfel, a tratat biblic o problemă pământească și a dedus cea mai sigură nădejde de reparație în viitor.

Sfântul Sinod se întoarce apoi spre situațiile schimbate din interiorul Țării, unde vede în prim plan un nou Rege, un nou uns al Domnului pentru conducerea poporului. Cu dragoste, dar și cu venerabilă ținută părintească, Biserica li face urări și li indică drumuri de monah creștin, iubitor de popor, de «adevărat părinte pătruns de răspundere pentru viața morală a poporului său».

Ne aflăm în fața unei reeditări a majestoaselor scene biblice, în cari profeții și arhierii ungând pe regi le descoperă cu autoritate voia lui Dumnezeu. Pasagiul acesta e o pagină asemănătoare aceluia pe cari patriarhii bizantini le scriau pe seama împăraților și a fiilor lor. E un întreg catehism condensat pentru purtarea regilor, ca să se refacă autoritatea lor de iconomi din harul lui Dumnezeu.

Privind cu solicitudine și încredere la guvernarea de sub conducerea dlui general Ion Antonescu, Sfântul Sinod ia act cu satisfacție de duhul creștin ce caracterizează strădaniile și voința acestei conduceri, dar nu ezită «să-i dea îndemnul ca această voință să o aducă pe toată linia și fără nici o excepție în concordanță cu voința lui Dumnezeu arătată în Sfânta Evanghelie, căci numai astfel învierea pe care o intenționează va fi profundă, reală și durabilă».

Nu ne îndoim că acest cuvânt și l-a pus conducerea Statului la inimă și nu credem ca să fi fost în trecutul

României un regim care să vrea atât de mult să se orienteze în opera sa cât mai desăvârșit după îndrumările și îndemnurile Bisericii.

Din restul Comunicatului se cuvine să remarcăm în mod deosebit apelul către preoțime, ca «să stea cu întreg devotamentul și cu toată râvna în slujba lui Hristos și a Evangheliei propovăduindu-i cu însuflețire voia Lui așa cum este, neștirbită și nerăstălmăcită».

Iisus Hristos a binevoit ca autoritatea, prestigiul și eficacitatea miresei Lui, să stea în funcție de neînsemnatele vase omenești cari sunt preoții. Să fim vrednici de această încredere și demnitate ce ne-a dat-o Fiul lui Dumnezeu. Să nu scadă din vina noastră cinstea și puterea mântuitoare a Bisericii în fața oamenilor! Să nu ne băgăm slujii la alți domni, bagatelizând pe cel mai mare dintre Domni. Dacă noi nu ne vom da întreg sufletul pentru Hristos și pentru autoritatea Trupului Său, cum vom putea cere să-și dea alții seama despre mărirea Lui și despre însemnătatea ei? Să nu slăbim intensitatea totalitară a râvnei pentru Hristos și Biserica, prin amestecarea altor preocupări în conștiința noastră! Să nu diluăm și să nu stricăm vinul tare și pur al învățăturii intransigente a moralei evanghelice, cu învățături omenești. Să păstrăm neîntinată steagul Evangheliei, neîncețoșat vârful de azur al muntelui adevăratei voii a lui Dumnezeu, ca un continuu memento al păcătoșeniei și slăbiciunii omenești, ca un semn continuu neajuns spre care trebuie să tindem, fără a ne odihni în suficiența noastră, fără a ne socoti desăvârșiți.

Preotul e o călăuză care nici odată nu trebuie să spună celor pe cari îi conduce că au ajuns la țintă. La țintă ajung numai după moarte,

dacă au alergat continuu spre ea în lumea aceasta.

Ar trebui să mediteze toată Țara dela Rege și dela preot până la ultimul credincios și român, pe această pagină de înțelepciune evanghelică a Sfântului Sinod.

Restabilirea ordinii

Zilele trecute biata noastră Țară greu încercată a trecut din nou peste evenimente din cele mai dureroase. O parte din fiții ei s'au ridicat împotriva conducerii de stat, reprezentată prin viteazul și înțeleptul general Ion Antonescu, provocând tulburări grave și anarhice în toată Țara. Cete din Mișcarea legionară au ocupat instituțiile orașelor și a trebuit în multe părți să intervină energetic armata pentru a restabili ordinea și liniștea. În capitală au căzut mulți români dintr-o tabără și din alta. Deasemenea și în alte orașe. La Sibiu și în cele mai multe orașe din Ardeal, nu s'au petrecut incidente sângeroase, datorite tactului cu care au procedat autoritățile militare.

Azi dl general Ion Antonescu e stăpân deplin pe situație și toată țara se strânge recunoscătoare în jurul marelui salvator al Statului pe care ni l-a trimis Dumnezeu.

Preoțimea știm sigur că va îndemna pe toți fiții Țării la pace și la supunere sub conducerea consfințită a Statului. Numai înfrățiți mai putem avea astăzi vre-o nădejde în viitorul Țării noastre atât de strâmtorată și de pândită de dușmanii din afară.

La douăzeci și cinci de ani

În 21 Ianuarie (3 Februarie) anul acesta se împlinesc douăzecișicinci ani dela răposarea în Domnul a arhiepiscopului și mitropolitului Ioan Meșianu, decedat în etate patriarhală de 88 ani, după o activitate în via Domnului ca paroh și protopop al Branului 21 ani, ca episcop al Aradului 24 de ani, iar ca mitropolit 16 ani în grele și sbuciumate timpuri.

Implinim azi o datorință pe care ne-o impune iubirea ființelor și pietatea ce păstrăm arhipăstorului, prin care s'a inițiat în eparhia Aradului o epocă nouă și s'a continuat în mitropolie activitatea pe temelie pusă de marele arhiepiscop și mitropolit Andrei.

Cade-se a aduce acest prinos pentru belșugul de rod și secerișul bogat, răsărit în urma activității lui.

Cade-se a scoate în evidență o însușire caracteristică a personalității lui, caracteristică marcată de marele Andrei prin cuvintele:

«Omul acesta lucrează».

Prin aceste cuvinte, marcată este activitatea unei munci de peste o jumătate de veac, încununată de cele mai frumoase succese. Și convinsă este astăzi despre adevărul acestei judecăți întreaga mitropolie, pentru că faptele săvârșite de dânsul se văd.

Nu pentru vreo vanitate care nu a fost și nu este însușire a oamenilor de fapte, și-a părăsit înaltul prelat casa, familia, liniștea și iubirea cea mare de care se bucura nu numai înaintea clerului și poporului din protopopiatul Branului, ci și înaintea tuturor cari îl cunoșteau, ci numai din acel nobil îndemn, de a se duce acolo, unde îl reclamau marile interese ale bisericești și neamului nostru.

Chemat de biserică și înaintat la înalta demnitate de episcop al Diecezei Aradului, i se deschide un nou câmp de activitate și totodată un timp de grele lupte.

Și minunată coincidență!

Precum odinioară în protopopia-tul Branului a înființat și organizat școale bune în toate comunele, tocmai așa este silit înaltul prelat a-și începe cariera sa și în noua demnitate.

Totul trebuia brăzdat și prelucrat. Pământul era bun și aici, pentru că bun este și poporul român din toate părțile, dar multe erau buruienile rămase din timpul de tristă aducere aminte.

«Et facere et pati» era însă chemarea noului Ierarh. Devotat și supus cu inima sa cea mare acestor chemări, începe a brăzda pământul ca un vrednic lucrător, și Dumnezeu, care ajută pe toți cei buni, i-a ajutat ca să sporească și înmulțească talantul. Și după o fericită păstorie de 24 ani, chemat fiind la demnitatea de mitropolit, lăsat-a dieceza Aradului în o stare înfloritoare, cu frumoase instituțiuni culturale și însemnate fonduri și fundațiuni.

Ajuns pe scaunul mitropolitan, continuat-a opul activității sale. Și turnurile catedralei, cari se înalță măiestroase către cer, vesti-vor veacuri multe despre hărnicia lui.

Ca far luminos va străluci frazele sculpturale pe cari mitropolitul Mețianu le-a rostit în 27 Mai 1904 la Budapesta, în ancheta convocată pentru discutarea proiectului ministerului Berzeviczi, referitoare la maghiarizarea învățământului popular: «*Bisericele ortodoxe răsăritene sunt biserici naționale, astfel biserica mea este Biserica orientală română. Nu numai limbă liturgică, ci limbă dătătoare de viață este pentru această biserică limba românească. Nu este putere în lumea aceasta, care ar putea să silească biserica mea a-și părăsi limba, căci prin aceasta ea însași și-ar enunța sentința de moarte.*»

Legile școlare contra noastră s'au ținut lanț dela 1879 încoace, culminând în legea apponyiană din 1907. Paralel cu școala căutau să sugrume și bisericile românești.

Faimosul ministru de culte și instrucțiune publică, renegatul Wlassits, pregătise două proiecte: unul pentru înființarea unei episcopii maghiare-ortodoxe și unul pentru înființarea unei episcopii greco-catolice-maghiare. Numitul ministru voind a sonda terenul a început tratative verbale cu

cei doi mitropoliți de pe acele vremuri, ortodoxul Ioan Mețianu și greco-catolicul Victor Mihalyi.

Cu privire la înființarea episcopiei ortodoxe maghiare s'a isbit de rezistența fericitului adormit în Domnul, mitropolitul de pie memorie Ioan Mețianu, ca într-o stâncă de granit, și lucrul a rămas baltă.

Tot cu aceeași energie cu care s'a expus întru apărarea bisericii și școalei noastre confesionale, s'a interesat de viața internă bisericească, dând impuls la ridicarea de biserici și școale nouă și de creșterea sucreșcenței în centrul mitropoliei noastre.

Până la venirea mitropolitului Mețianu în fruntea bisericii ardelen, Sibiu era izolat de înalta școală teologică din Cernăuți. Mitropolitul Mețianu a spart acest zid chinezesc și în toamna anului 1900 a trimis ca bursier al arhidiecezei pe fiul preotului din Blăjenii de sus, pe tânărul Nicolae Bălan, la Facultatea teologică din Cernăuți, urmând apoi alte și alte generații de tineri, astăzi toți fruntași ai vieții noastre publice: Silviu Dragomir, Ioan Broșu, Romul Cândea etc.

Trimiterea tânărului Bălan a fost de bun augur. În anul 1920 acest tinăr de mari speranțe a fost ridicat la demnitatea de arhiepiscop și mitropolit al Ardealului.

Sărbătorirea din vara trecută a I. P. S. Sale este dovada vredniciei prelatului, care cu atâta demnitate conduce destinele bisericii noastre.

Dacă nu ar fi avut mitropolitul Mețianu alt merit decât acesta, și atunci ar binemerita dela biserică.

Veșnică să-i fie amintirea!

Dr. George Proca

Se interzice, conform ordinului dat de ministerul de Interne, întrebuintarea crucii și a altor obiecte sfinte ca embleme în localuri, ca b. o. în restaurante, hoteluri, magazine etc., care n'au nimic cu sf. cruce și cu alte obiecte sfinte.

C. preoți să stea

în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Apelul dlui general Ion Antonescu Conducătorul Statului, către Țară ROMÂNII, Oameni de bine din toată țara

Străduințele mele n'au isbutit să facă pe răsvrătiții împotriva autorității statului să reîntre pe calea ordinii, singura care poate salva astăzi Țara, familia și avutul nostru.

Am făgăduit să păstrez Statul și să-l întăresc. Mă voi ține de cuvânt orice s'ar întâmpla. V'o jur.

R o m â n i,

Astăzi în capitală s'au tras focuri asupra Președinției Consiliului din clădirea alăturată a gardienilor publici în care se grupaseră 600 oameni înarmați cu mitraliere și tunuri pregătite de mult, de fostul ministru de interne, în scopul de a răsturna cu forța conducerea statului. S'au tras focuri și asupra altor instituțiuni de guvernământ. Orice limită a îngăduinței fiind trecută am lăsat ca aparatul de apărare al statului să intre automat în funcțiune. Acest aparat, Armata țării, funcționează fără greș. Peste tot rătăciții, în mare parte copilandri neștiutori și comuniști notorii, se predau acoperiți de rușine.

Autoritatea de Stat este stăpânitoare pretutindeni.

R o m â n i,

În alte părți, case de români nevoiași și patrioți, sunt prădate fără milă. Crima se unește cu prădăciunea.

De îndată ce sunteți atacați, în casele voastre, chemați ajutorul autorității Statului. Până la sosirea ei apărați-vă căminul fără șovăire.

R o m â n i,

Cu legionarii cari mai simt inima înlăcrămată a patriei și cu toți cei cari își dau seama că trebuie să facă front împotriva anarhiei distrugătoare, vom face regimul legionar al oamenilor vrednici. Nu dați crezare prostiilor copilărești.

Nimeni dintre voi nu va putea crede că generalul Antonescu, apărătorul neclintit al țării și prietenul credincios al aliaților noștri germani și italieni, ar putea îngădui vreun oricât de amestec, în faptele de guvernământ, al uneltirilor iudeo-masonice.

R o m â n i,

Oameni bravi din toată țara.

Am încredere în voi. Să aveți încredere în mine.

Nu rămâneți nepăsători la eforturile pe care la fac pentru voi și numai pentru voi. Apărați-vă!

Strângeți-vă peste tot în jurul autorităților statului.

Faceți zid lângă ostașii țării, lângă drapelul țării.

Lângă Regele țării fără șovăire, într-o unire.

Inima lângă mine. Comand tuturor: Adunarea!

Trăiască Regele! Trăiască România!

General Ion Antonescu

22 Ianuarie 1941

FOIȘOARA

Cătră elevii mei

— Sfaturi pastorale —

(23) De protopopul Gh. Maior

c) Înainte de a pune mâna pe cârmă

1. Cele trei chemări ale preotului. Plan de muncă

Primind sfânta hirotonire, tinărul preot și-a luat obligamentul de a urma întru toate Domnului Iisus Hristos. Ba mai mult. El nu e decât organul văzut prin care Mântuitorul își continuă opera în mijlocul oamenilor până la ziua cea mare, când vom sta față față cu celce dă sfîntirea. A urma Lui însă e tot atât cu a face și tu, în cercul tău strâmt și după puterile tale amplificate de harul cel de sus — cât e necesar pentru fericirea pământenilor — tot ce a făcut El și cu deosebita grijă psihologică cu care s'a apropiat El de oameni.

Domnul nostru Iisus Hristos a venit, nu să judece lumea, ci să o mântuiască. Ori a mântui-o înseamnă a o aduce la starea de puritate de gândire, simțire și voință, la puritatea psihică și morală a omului celui dinlăun, de mai înainte de căderea lui în păcat, deci a face pe om incapabil să făptuiască răul și imun față de el. Ori a ridica omenirea la asemenea stare de superioară înțelegere a existenței și rostului ei — e tocmai ce dorește ea intim, e ceea ce

caută cu foame și cu sete, deși prea ades pe căi rătăcite, e visul ei deapănare: fericirea!

Mântuitorul a îndrumat omenirea pe calea fericirii supunându-se necondiționat și fără ezitare celor trei chemări ale Sale. Profet a fost, învățând pe oameni tot adevărul și arătându-le calea care prin adevăr duce la viață. Cu sângele său a curățit păcatele și a trezit, a purificat și întărit conștiința celor ce până atunci pentru această simțiau lipsa sângelui nevinovat și vărsat cu îmbelșugare, al necuvântătoarelor, — dând expresia cea mai înaltă și mai spiritualizată chemării arhiericești, legând cerul și pământul prin urcarea Sa pe Crucea depe Golgota. Chemarea Lui împărătească sau de conducător al omenirii i-a statornicit, organizat și i-a guvernat și-i guvernează împărăția, care deși în lumea noastră pământească nu e din ea, din aluatul ei. În lumea Vechiului Testament pentru fiecare din chemările acestea, Domnul a uns, a miruit cu mirul alegerii Sale atotînțelepte, persoane deosebite. Când s'a pus sigiliul peste opera acestor lumi, când s'a încheiat, când s'a împlinit vremea venirii lumii celei nouă, ca o rezumare a întregii opere de mântuire de până atunci, toată omenirea, și apostoli, și popor evreesc, și magi în numele neamurilor, și cerul și pământul se unesc a recunoaște că Unul Sfânt, Unul Domn, Iisus Cristos, a fost uns pentru toate trei chemările, menite de cer să călăuzească omenirea spre zările și hotarele fericirii.

Dacă preotul are să urmeze Mântuitorului și în numele Lui să continue opera

de mântuire, mai corect să servească de organ văzut și conștient al operii Lui continue între oameni, nu poate să facă decât ceea ce a văzut pe Domnul făcând și cu aceleași mijloace — care nu sunt ale sale —; va trebui deci să lucreze mântuirea cu ajutorul celor trei chemări. Și preotul trebuie să fie învățător, preot, și conducător al omului către Dumnezeu. Și el trebuie să învețe pe oameni, calea, adevărul și viața, și ca preot prin puterea harului să le asigure viața cea neapasă, iar conducător fiind să-i călăuzească cu pricepere pe drumul care poate duce la viața, care nu sălășluiește decât în împărăția lui Dumnezeu. Aceste trei chemări le are fiecare păstor duhovnicesc când intră într-o parohie, și trebuie să fie conștiu de ele și să le urmeze și el necondiționat și fără ezitare.

Dar ele, vedeți, presupun un scop precis și o hotărîre de muncă fără preget, pe durata vieții noastre pământești. Scopul totdeauna prefinde muncă conștie, studiată, ordonată, sistematică. Cere prin urmare un plan corăspunzător, care să coordoneze munca, să adune mijloacele și să concentreze puterile de lipsă. Fiecare preot la intrarea în slujba Bisericii trebuie să-și aibă gata un plan propriu de muncă, un plan care să fie organic isvorit și congrescut cu planul întregii Biserici, căreia îi aparține: Și dacă nu vrea să clădească castele în aer, la întocmirea lui trebuie să fie seamă de realități date; ba chiar să plece dela ele.

Planul de activitate pastorală va avea trei capitole mari, după cele trei chemări ale preotului. Și va fi mai bogat, mai desvoltat, sau mai modest, după puterile, după

talantul cu care a fost dăruit de cer și după intensitatea harului, de care s'a putut învrednici conform trezviei conștiinței chematului la preoție. Un asemenea plan trebuie să-și făurească orice tânăr, încă înainte de a intra în o parohie. Și ferece de celce se preocupă de el încă de pe băncile școlii! Deacum trebuie să știți ce cere Biserica, ce cere vremea și ce au și cât pot da fiii poporului din care faceți parte, ca să vă puteți orienta: ce și cum să învățați, cum să faceți lucrător harul lui Dumnezeu cel dintru voi, și cum și dela ce la ce să conduceți acest popor.

E doritor de o viață religioasă și superior morală? Cum le puteți stămpăra această sete? De ce mijloace didactice, harice și de organizație va trebui să vă folosiți? Ce instituții ajutoare va trebui să creați? Cu cine să colaborați? De unde să începeți și până unde sperați să puteți ajunge în 5, în 10, în 15 ani de activitate pastorală?

Cere vremea culturală? Preotul a fost și este factor cultural. Ce e cultura? Are poporul vreo cultură? Poți să i-o altoești, să i-o înobilezi? Ceeace-i poți da, e de calitate superioară celei pe care o are? Ce poți face, fiind seamă că preotul este factor conservator a tot ce a avut bun, nobil, verificat în trecutul său Neamul românesc, și în aceeași vreme și de progres? De ce mijloace, de ce ajutoare, de ce instituții are nevoie statul nostru ca să progreseze și pe teren cultural? Ce poți face tu, ce învățătorul, ce notarul sau alt om cu oarecare rol în sat? Cum poți coordona munca tuturor fără a stânjeni, ci dimpo-

Ziua de 24 Ianuar 1859

Istorică zi, când vrednicii conducători moldoveni și munteni și-au afirmat libertatea, proclamând unirea Principatelor române, s'a prăznuit Vineri în 24 Ianuar 1941.

S'a slujit Doxologia la toate sfintele altare ale Bisericii noastre și s'au rostit și de astă dată predici luminoase despre actul istoric, în care Domnitorul Ion Cuza, alesul Moldovei, fu desemnat și pentru scaunul din Muntenia. Cuvintele păstorilor noștri sufletești au arătat credincioșilor că, astăzi mai mult decât ori și când, țara va putea propăși numai prin unitate și dragoste între frați.

În catedrala mitropolitană din Sibiu doxologia s'a ținut la ora 11, slujită de un sobor de preoți în frunte cu I. P. C. Sa păr, arhimandrit Teodor Scorobăț.

Răspunsurile le-a dat corul studenților teologi. Au asistat la serbare I. P. S. mitropolit Nicolae și alți fruntași și credincioși din localitate.

Recensământul României

Ministerul Coordonării este încredințat să facă recensământul general al României din anul 1941.

Recensământul general are de scop o inventariere generală a populației și a bunurilor, și va cuprinde următoarele capitole principale: populație, locuințe și clădire, întreprinderi comerciale și industriale, exploatare agricole, refugiați și expulzați, precum și un recensământ special al populației de origine etnică *jidovească*.

Mișcarea legionară va colabora la opera de interes național a recensământului, conform directivelor ce se vor da, asigurând prin largă propagandă și supraveghere o completă și exactă înscriere a locuitorilor și bunurilor.

Ziua recensământului se va stabili de către Conducătorul statului prin decret-lege.

Se deschide pe seama Ministerului economiei naționale și la dispoziția Comitetului de recensământ un credit extraordinar special în sumă de 300 milioane lei, pentru lucrările recensământului general al populației și ale statisticii.

Obligațiunile locuitorilor: Toate persoanele care se vor găsi în cuprinsul țării

la data recensământului, precum și cetățenii români aflați în străinătate, sânt obligați să se înscrie la recensământ. Organele de recensământ vor elibera o adeverință de încredere.

Refuzul de a răspunde, darea de răspunsuri false, sau împiedecarea sub orice formă a recensământului, se pedepsește cu amendă dela 2000—100.000 lei, sau cu închisoarea corecțională dela 1—3 luni, sau cumulativ cu ambele pedepse. Delictul se va constata prin proces-verbal încheiat de organele de recensământ în fața unui agent al poliției.

Di profesor universitar Octav Onicescu a fost numit în demnitatea de președinte al Recensământului. Di avocat Ion Negru a fost numit comisar general, iar di Dr. D. C. Georgescu secretar general al Recensământului.

O carte de actualitate

V. Netea: Este istoria Transilvaniei un studiu inutil? Sibiu 1940, cu o scrisoare-prefață de prof. I. Lupaș; pag. 40.

Autorul, un dascăl vrednic, este un nume cunoscut în publicistica noastră, mai ales în Ardeal. A răscollit amintirile istorice ale județului Mureș, a arătat personalitățile culturale răsărite din acele părți și i-a adunat lamura folclorului, într-una din cele mai bogate colecții.

Stăpânit de un neastâmpăr creator, este mereu ispitit de svonurile de dincolo de clipă, nizuind statornic de-a depăși inerția celor mulți și de-a deschide lumi-nisuri adevăratului.

Iată-l, în această broșură, răsărit împotriva nedreptății ce se face trecutului Ardealului în manualele de școală primară. Să fim bine înțeleși, nu este vorba de o ambiție strâmtă, autorul ieșind de multă vreme în largul românismului, ci de gândul curat al unui dascăl care-și dă seama că diminuăm capitalul moral al neamului, lipsind pe cei mai mulți dintre români de icoana limpede a frământărilor din istoria Transilvaniei.

Sunt cercetate amănunțit cărțile de istorie pentru cursul primar și programa analitică, arătându-se lacunele și erorile. Înălăturând orice spirit de polemică, se dovedește, cu obiectivitate, necesitatea revizuirii grabnice a manualelor, care nu deschid elevilor privirea largă, cuprinzătoare, asupra întregului românism.

Semnăm, întru toate, paginile dlui V. Netea, stăruind asupra măsurilor cari tre-

bue luate. Problema fiind deslușită, nimic n'ar putea justifica o întârziere, mai ales acum, când Ardealul, sfâșiat de „arbitrajul dela Viena“, are cuțitul înfipt până la os. Numai o lămurită cunoaștere a trecutului Transilvaniei poate crea îndemnul hotărât la fața mântuitoare de mâne, căci așa, cu trupul frânt, sufletul nostru nu se va împăca niciodată.

În capitoul final autorul arată ce-ar trebui cunoscut din istoria Transilvaniei, ușurând, astfel, munca celui chemat să redacteze noua programă.

Inițiativa dlui Netea trebuie dusă la îndeplinire, fără ezitări, mai ales că sugestia studiului a pornit dela unul dintre cei mai competenți istorici, prof. I. Lupaș, care nu cunoaște osteneală în căutarea adevărului.

Horia Teculescu

Manifestații legionare

În capitalele de județe ale țării noastre s'au ținut Duminecă adunări în care membrii guvernului și conducătorii mișcării legionare au tălmăcit ascultătorilor: *Lupta puterilor axei pentru instaurarea unei ordine noi europene*.

În Sibiu, această tălmăcire a fost făcută de dl ministru Traian Brăleanu, în sala teatrului municipal.

Di profesor conferențiar Tr. Brăleanu a spus:

„Germania și Italia vor să instaureze o lume nouă, în care toate valorile umane să primească strălucire; să se desvolte tot ceea ce este bine, frumos și moral.

„România legionară s'a ridicat împotriva acelor care serveau plutocrația engleză și jidovească. Alianța cu statele Axei a fost consecința logică a structurii sale, a concepției despre lume și viață.

„Fuehrerul cancelar Hitler și Ducele Mussolini au intrat în război, pentru a da o nouă ordine europeană, salvând Europa de o dominație care amenința distrugător toate națiunile.

„România legionară se află alături de cele două puteri și crede în biruința lor. Alături de ele, România își va împlini visul, își va găsi dreptatea. Dar, nu numai atât. Nu trebuie să ne oprim aci, România are misiunea de a contribui la așezarea noului ordine european cu tot ceea ce geniul românesc poate crea. Noi am fost aci, în această parte a Europei, o strajă a civilizației. Vom rămânea unde sântem, pentru a fi această pază și pentru a apăra civilizația alături de marile puteri“.

trivă a ajuta pe fiecare dintre aceștia? Căci multe probleme pedagogice, sociale, economice, financiare, de organizație și de altă natură se impun atenției conducătorilor satului de azi. Nu le poate rezolvi pe toate preotul. Nici să nu încerce. El însă are „să pună pe tapet“, când nu sunt puse de altul, și o datorie supremă, de a le încreșlina“ pe toate. El trebuie să ducă suflarea Duhului sfânt în tot ce se gândește, se proiectează și se făptuește în sat! În tot locul trebuie să fie „îngerul Domnului“ ori măcar „omul lui Dumnezeu“!

Dupăce un tânăr doritor de preoție și-a putut cristaliza un asemenea plan general de viitoare muncă pastorală, îi zic: general, fiindcă are să se potrivească în orice parte a țării, — nu e greu să-și întocmească apoi planul de muncă potrivit nevoilor parohiei, în care va fi ales sau numit. Acesta va fi numai o adaptare, o aplicare a celui general la terenul dat, la realitatea crudă pe care o vei găsi în viitorul tău „sat“.

Deaceea vă recomand cu toată inima mea să vă frământați de asemenea probleme și să vă proiectați ce ar trebui să facă orice cărturar dela țară, dar mai ales orice preot, ca să aducă împărășia lui Dumnezeu pe pământ și să ridice neamul său la atâta vază și vrednicie între neamurile lumii, câtă i se cuvine după originea și capacitățile lui sufletești. Ispitiți de pe acum, cari sunt problemele scoase pe primul plan de duhul vremii în care trăiți, cât se coboară din ele la țară, ce puteți face ca să nu ne înstreineze de noi înșine, de trecutul nostru, și mai ales ce trebuie să fa-

ceți ca să le încreștinați, căci numai așa veți încreștina întreaga viață păgână contemporană și de mâne. Rezultatul va fi planul general de orientare și mișcare, de care v'am vorbit, și din el, când veți intra într'un sat va fi ușor să-l întocmiți pe cel potrivit necesităților lui locale. Dacă nu veți face aceasta, toată zdroaba noastră preoțească improvizată va fi neroditoare și viața pastorală lipsită de soare, de mângâiere, de bucurie. Fără a ști ce ești dator să săvârșești, ce vrei să faci, — ce vei putea înțelege real din cele trei chemări, rânduite de Domnul preoților săi? Ce vei putea face cu ele? Și mai ales, cum vei putea face lucrul darul ce ți s'a dat? Cum?

2. Tact pastoral. Procedură psihologică.

În Istoria Bisericii Creștine Universale, îmi aduc aminte că v'am scos la iveală niște figuri de papă, cari din punctul de vedere al Bisericii lor aveau intenții foarte bune, dar prin felul cum au încercat să le ducă la îndeplinire au ajuns în corn de capră cu toată lumea. Le lipsia ceva. Nu inima devotată oficiului, nu intenția curată, nu știința, ci *altceva*. Și azi auzim adeseori că figuri reprezentative ale vieții publice și mai des preoți, cu recunoscută pregătire, — cu toată străduința lor neostoiă, nu reușesc să ajungă la rezultatele dorite de ei și așteptate de cei ce-i cunosc. Le lipsește ceva, ce nu se poate da din afară, ci poate se moștenește și se desăvârșește prin muncă individuală. Acest ceva, care te sfătuiește permanent din lăuntru cum să procedezi,

ca să poți împlini ceea ce dorești și vrei tu, este *tactul*, în cazul nostru *tactul pastoral*.

Cum vedeți tactul e ceva de natură psihologică. Un fel de simțire sau presimțire specială, un fel de „intuire“ spontană în sufletul celui alt, pe temeiul căreia știi să pui problema și să începi lucrul tocmai din partea de unde îi convine aceluia, ori măcar din partea, din care e mai puțin capabil de rezistență pasivă sau opunere mai dărză. El te îndeamnă la precauțiune, la moderațiune; el te sfătuiește la răbdare; el te învață să cauți momentul și mijloacele potrivite pentru un anumit lucru, după loc și oameni: el te luminează cum să tratezi după individualitatea lor pe pacienți sau pacient, pe păstoriși sau pe păstori.

Am zis că-l primim prin naștere și-l putem desăvârși prin creștere și autocontrol. Tocmai prin aceasta are mare asemănare cu bunul simț. Îndrănesc să afirm, că preotul, care are bun simț, întotdeauna e înzestrat și cu tact pastoral. Acesta nu e decât un frate mai mare, mai cuminte, și mai activ al celui dintâiu. Și dacă ar fi să-l prind într'un sfat, l-ași putea formula cam așa: Înainte de a face ceva asupra cuiva, transpune-te în locul aceluia cu firea și împrejurările lui și întreabă-te cum ai primi, cum ai răspunde și ce ai face în locul lui, când ți s'ar înfățișa cu ceea ce vrei ți să săvârșești pe seama lui. Dacă lași conștiința să răspundă nealterat, e imposibil să nu nimeriști felul cel mai potrivit în care ai putea începe și duce la îndeplinire orice din domeniul pastoral.

OMILIA

„la aminte la tine însuși“
(A doua Lege 15, 9), de sfântul Vasile cel Mare (traducere)

(3)

(Urmare)

„la aminte la tine însuși“, fil atent, prudent, păzitor al celor de acum și pre-văzător al celor viitoare. Acel bun pe care-l ai acum, să nu-l lași să se piardă prin lenevire și nepăsare, și să nu-ți închipui că te bucuri de el pentru faptul că-l ai acum în mâinile tale. Nu-l stăpânești și nici nu-l vei primi în viitor. Oare nu este o boală aceasta în firea celor tineri cari își închipue în nepriceperea lor că stăpânesc pe cele ce le nădăjduesc? Și când găsesc prilejul — în liniștea nopții plămuesc în imaginația lor lucruri neîntemeiate și cari nici nu sunt în realitate: viață distință și falmoasă, căsătorii strălucite, copii sănătoși, bătrânețe adâncă, cinstă și mărire din toate părțile. Cu înclinarea spre aceste nădejdi zadarnice, n'au niciodată astâmpăr, ci își înalță mintea spre cele mai mari fapte omenești. Va să zică își închipuesc case mari și palate, pline de tot felul de mobilier luxos, proprietăți întinse, și câte deșertăciunea nădejdlor și a închipuirilor le îngăduie pe fața pământului. Și apoi aceste mari bogății sunt depozitate în hambarele închipuirilor deșarte, adăugând la acestea turme de oi, mulțime de servitori, demnități politice, conducerea de neamuri și de armate, războaie, lauri, triumful și chiar împărăția. Toate acestea le plămuește omul cu mintea ușoară și deșartă, socotind în nepriceperea lui să se folosește de ele ca și cum ar fi acum la dispoziția lui și se găsesc înaintea picioarelor lui. Este o deosebită boală aceasta a lenevirei și a neluării aminte a sufletului, ca cineva să vadă visuri în timpul când le este deșteptat și nu doarme. Ca să nimerescă deci această slăbiciune a minții și fluctuoare a gândurilor și să țină în frâu mintea cea nestatornică, dumezeescul cuvânt a poruncit această mare și înțeleaptă poruncă: „la aminte la tine însuși“. Va să zică nu te griji de cele ce nu sunt, ci rânduește spre folosul tău cele ce sunt acum în stăpânirea ta.

Dar socotesc că prin îndemnul acesta „la aminte la tine însuși“ vrea să ne scape și de următorul rău: fiecare dintre noi ia aminte și se îngrijește de faptele și greșalele altora și cu mai multă ușurință le

Așadar e multă apropiere între tactul pastoral și între ceea ce s'ar putea numi și procedură psihologică. E ceva din acel „tuturor toate“ al sfântului Apostol Pavel. Și toată vrednicia unui preot atâră de tactul, cu care păstorește. Acesta însă nu se poate împărtași în reguli, regulamente, legi sau catehisme. Este așadar un fel de acomodare a ta oamenilor, locului timpului, împrejurărilor, raportate la lucrul pe care vrei să-l faci, fără a pierde o clipă din vedere scopul și rolul tău, cum și duhul înștițuției, pe care vrei s'o servești.

Deaceea o procedură psihologică în împlinirea misiunii tale pastorale! Nu numai că pentru ducerea la îndeplinire a planului, trebuie să faci o pregătire a credincioșilor și să pleci dela foarte puțin, amplificând lucrul tău mereu și pe nesimțite, ci și în alt înțeles. E știut de toată lumea că frate cu frate nu seamănă. Tot așa nici sat cu sat, deși fac parte dintr'un anumit ținut și din același neam. Multe împrejurări contribuie să nu recunoști pe fiii aceluiași sat după oarecare vreme. Înainte de a vă apuca deci de lucru, studiați latura psihologică a satului, spiritul satului. Veți găsi însemnate puncte de razim și multe sfaturi cari vă vor feri de ispite și greșeli pastorale.

Când m'am decis să mă preofesc, toată lumea câtă cunoștea satul, și dela centrul bisericesc și din provincie, m'au avertizat să nu mă duc într'o parohie cu nume rău și cu oameni răi. Am răspuns scurt: „O parohie rea nu are dreptul la un popă bun, cum vreau să fiu?“ Răspunsul neașteptat curma scurt orice comentariu.

cercetează decât pe ale sale. Incetează, zice Dumnezeu, să cercetezi greșalele și păcatele celui mai puternic decât tine. Nu lăsa mintea ta să se ocupe de boalele altuia, ci ia aminte la ale tale. Va să zică întoarceți privirea sufletului tău, pentru că să te cercetezi și să te judeci pe tine însuși. Deoarece, după cum ne spune Domnul: mulți văd cu băgare de seamă paiul care este în ochiul altuia, dar nu reușesc să vadă bârna care se află în ochiul lor. Deci nu înceta să te vezi pe tine însuși, pentru că să te încredințezi dacă viața ta înaintea în înțelegere cu voia lui Dumnezeu. Nu cerceta pe alții ca să descoperi vreo mică greșală, după cum a făcut fariseul acela mândru și încrezut, care s'a arătat pe sine sfânt și nevinovat, disprețuind pe vameș. Să nu pierzi prilejul în care te poți vedea și întreba singur pe tine însuși. Nu cumva ai păcătuit cu gândurile, dorințele și aducerile aminte? Nu cumva limba ta a luat-o înaintea minții și te-a făcut să aluneci la cuvânt nepotrivit? Nu cumva în lucruri și în fapte ai săvârșit ceva necuviincios și nelegiuit? Și dacă după cercetarea aceasta a ta vei găsi multe (și de sigur vei găsi de oarece ești om păcătos) atunci înalță sufletul tău la rugăciune și zi cuvintele vameșului: „Dumnezeule miluește-mă pe mine păcătosul”, (Luca 18, 11).

„Ia aminte la tine însuși”. Această poruncă a Domnului să te însoțească întotdeauna ca un înțelept sfătuitor, care să-ți amintească de nestatornicia celor omenitești, atât când înaintezi și izbutești și viața ta merge foarte bine, cât și atunci când te apasă împrejurările cele supărătoare ale vieții. Această poruncă va avea răsunet în inima ta, încât nu te vei mândri înălțându-te, nici nu te va sili să te afunzi în desnađeje și descurajare. Ai bogăție multă? Te înalți pentru vrednicia înaintașilor tăi? Te arăți prin frumusețea trupului, te umfli în cinste și laudă? Atunci „Ia aminte la tine însuși”, pentru că să-ți amintești că ești muritor, că ești pământ și praf și pământul te va înghiți. Adu-ți aminte de înaintașii tăi cari s'au înălțat de oarece au avut astfel de calități. Unde sunt cei puternici, cari au cucerit demnitățile politice? Unde sunt cuvântătorii? Unde sunt cei ce au făcut serbările și priveghele? Unde sunt călăreții, comandanții, stăpânii, tiranii? Doar puținele lor oase ne mai aduc aminte de viața lor. Într'adevăr deschide mormintele pentru că să vezi de vei putea să faci deosebire între osemintele celui ce a fost servitor și ale domnului său. Fă deosebire dacă poți: care a fost sărac și care bogat. Fă deosebire între prizonier și împărat, între cel puternic și cel slab, între cel frumos și cuviincios și cel urât. Prin urmare, când îți dai seama cine ești, că firea ta este muritoare, nu te vei mândri niciodată. Îți dai seama cine ești dacă „vei lua aminte la tine”.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Nr. 24—1941

(7) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Vale, protopopiatul Săliște, devenită vacantă prin pensionarea preotului Gheorghe Iltu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola reglementară.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termen subsemnatului oficiu protopopesc.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o Duminecă sau sărbătoare în parohie, pentru a se face cunoscuți credincioșilor.

Săliște, la 18 Ianuarie 1941.

Dr. Dumitru Borcea
protopop.

INFORMAȚIUNI

Pentru „Astra culturală” și-au răscumpărat felicitările de anul nou, 1941, următorii: Dnii Prof. univ. Dr. Iuliu Moldovan, Sibiu, cu Lei 500; Dr. Ilie Beu, Sibiu 500; Dr. Gheorghe Moga, medic-general I. r., Sibiu 500; Dna Eufrosina Sandu, Alba-Iulia 500; Dr. Ioan Goia, prof. univ. Sibiu 500; Dr. Lucian Borcia, adv., Sibiu 300; Dna și dl Dr. Valeriu Bologa, prof. univ., Sibiu 300; dnii Iuliu V. Albini, Zlatna 200; Dr. Iustin Nestor, adv., Blaj 100; Paul Nica, notar, Vărădia, jud. Caraș 100. — Din Oravița: Ilie Rusmir, prof. 200; Ing. Andrei Mălăescu 200; Dir. Mihălcescu Vasile 100; Subdir. Ing. Moarcăș Ioan 100; Ing. Serengău Mihail 100; Ing. Pohl Francisc 100; Mușă Victor, insp. 100; Ing. Szekely Stefan 100; Insp. Al. Bărcă 100; Dimitrie Boitor 60; Mihail Oravițan 50; Ionel Moldovan 50. — Tuturor celor de mai sus li se exprimă cele mai vii mulțumiri din partea comitetului central al „Astrei”. Nădăjduim, că se vor găsi și alți buni români, cari vor trimite răscumpărări și felicitări de zile onomastice și alte ocazii, la adresa „Astrei”, strada Șaguna Nr. 6 Sibiu.

Distinsul general Georgescu Pion, comandantul comandamentului VII teritorial, cu sediul în Sibiu, împlinind limita de vârstă, a trecut în cadrele de rezervă ale armatei, după ce timp de aproape patru decenii și-a închinat viața și munca în slujba neamului și a realizat merituose opere în toată vremea. Dorim dlui general Georgescu Pion să se bucure încă mulți ani de sănătate netulburată.

Preoții nou numiți sau nou aleși vor fi luați în bugetul statului numai după ce vor fi plasați toți preoții refugiați, — conform unei hotărâri ministeriale.

O academie de pictură bisericească s'a deschis de curând, în capitala țării, din inițiativa I. P. S. Sale patriarhului Nicodim. Noua academie va contribui, în mare măsură, la o unitate în arta picturii bisericești ortodoxe.

Terminul de preschimbare a monetei de 2 lei din cupru nichel, care e înlocuită cu alte monete, expiră în 31 Martie 1941. Prelungire, peste ziua aceasta, nu se va mai acorda. Publicul, posesor al acestui fel de monete, este invitat să ia cunoștință de acest termen.

Mulțumită. Familia decedatului Lt.-colonel Aurel Georgescu a donat ca răscumpărare a pomenii obișnuite suma de Lei 1500 la colecta pentru refugiați din Ardeal.

Români prizonieri de greci. Din Grecia războinică zările primesc știrea că au fost arestați, până acum, peste 200 de români macedoneni fără motive îndreptățite. Stăpânirea noastră nu poate privi indiferentă prigonirea fraților aromâni, și va găsi căi și mijloace de a proceda în consecință.

Exodul jidovilor din Europa. Conform știrilor din Lisabona, zările portugheze au publicat o dare de seamă despre numărul călătorilor imbarcați la Lisabona în cursul anului 1940. Numărul acestora a fost de 24.412, din care majoritatea au format-o jidovii.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 26 Ianuarie 1941, va predica părintele secretar Alexandru Popa.

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 260.

Concurs

(5) 1—3

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Vecerd, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român, pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Întregirea salarului dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială arător și fânaț în mărime de 13 jugăre pe hotarul comunei necomasat.
3. Câte una ferdelă grâu (20 l.) dela fiecare familie.
4. Stola statorită pentru întreg tractul de către adunarea protopopească.
5. În lipsă de casă parohială, parohia se va îngriji pentru parohul său de o locuință corespunzătoare.
6. Preotul va putea ține pe pășunea comună vite ca și oricare proprietar din comună.

Parohia Vecerd se află la 2 jum. km depărtare de gară și 600 m. depărtare de stațiunea autobuzului.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare în termenul de mai sus, precum și de încuviințarea de candidare a Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc, subsemnatului oficiu protopopesc și se vor prezenta, pe lângă încunoștințarea și aprobarea acestuia, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 31 Decembrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Emil Păcală
protopop

Nr. 64—9411

(6) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei Vărd, de clasa III-a, din protopopiatul Agnita, declarată vacantă de către Prea V. Consiliu Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 12.058/1940 Bis. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare cele statorite în protopopiat.
3. Casă parohială cu dependențe economice.
4. Sesiune parohială în mărime de 6 jug. 1253 stj. p. arător și fânaț.
5. Drept în pășunatul Composesorului pentru 2 vite mari gratuit.
6. 5 stânjini lemne de foc dela comuna politică. Făcutul și adusul lor de către credincioșii din parohie.

Cererile de concurs, însoțite de actele prevăzute de Regulamentul pentru parohii, precum și încuviințarea de candidare exoperată dela I. P. Sf. Mitropolit, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Agnita, iar concurenții se vor prezenta în parohie în vreo Duminecă sau sărbătoare spre a cânta, cuvânta, celebra și a fi cunoscuți de popor.

Oficiul protopopesc ortodox român Agnita în înțelegere cu consiliul parohial, din ședința dela 17 Ianuarie 1941.

Agnita, la 18 Ianuarie 1941.

Emil Păcală
protopop

Publicațiune

Se publică spre cunoștință generală, că în ziua de 20 Februarie 1941, ora 11 a. m., în Biroul consiliului parohial al bisericei Sf. Nicolae din Brașov, situat în Piața Unirii 1, se vinde la licitație publică, cu oferte închise, în conformitate cu art. 88—110, întreg materialul lemnos ce va rezulta din exploatarea pădurii din Muntele Sf. Ilie, județul Prahova, proprietatea bisericei.

Caetul de sarcini, precum și alte relațiuni se pot vedea și lua la biroul sus numit, în fiecare zi de lucru, între orele 10—12 a. m.

(4) 2—3

Consiliul parohial:
Dr. N. Stinghe

Nr. 253/1941

(1) 2—2

Localuri de prăvălie de închiriat

Se publică concurs pentru închirierea pe termen de 3 ani a următoarelor opt localuri de prăvălie din Sibiu, proprietatea Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, și anume:

1. Un local de prăvălie în Strada Regina Maria Nr. 36, cu începere din 1 Martie 1941.
2. Patru localuri de prăvălie în Strada Regina Maria Nr. 16, cu începere din 1 Mai 1941.
3. Două localuri de prăvălie în Piața Regele Ferdinand Nr. 17, cu începere din 1 Mai 1941.
4. Marele local de prăvălie din colțul casei din Piața Unirii Nr. 10, cu începere din 1 Mai 1941.

Cei ce doresc a lua în chirie vreunul din localurile de mai sus, vor înainta oferte în scris până în 15 Februarie 1941 la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se pot lua zilnic informațiuni.

Ofertanții vor avea să arate în ofertele lor felul comerțului pe care-l vor face în localul la care reflectează.

Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanți. Sibiu, la 11 Ianuarie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 295—940 prot.

(2) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a, Sibiu-Iosefin, protopopiatul Sibiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială și grădină.
3. Sesiune parohială, 32 jug. arător și fânaț.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs și autorizația de candidare, însoțite de actele prevăzute în Regulament, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Sibiu.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sărbătoare pentru a face cunoștință cu credincioșii. Oficiul protopopesc ortodox român Sibiu, în înțelegere cu consiliul parohial.

Sibiu, la 8 Ianuarie 1941.

Emilian Cioran
protopop

Nr. 470 - 1940.

(1) 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Daia, protopopiatul Sighișoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu dependențe economice.
3. Sesiune parohială: pământ arabil, fânaț și pășunat în suprafață de 20 jugăre 1240 st. □.
4. Dela circa 60 familii români câte o ferdelă bucate: 1/2 grâu, 1/2 porumb și armăt.
5. Dela circa 60 familii neorustici câte o zi de lucru cu brațele.
6. Lemnele de foc necesare.
7. Stola reglementară.

Petițiile de concurs, însoțite de actele prevăzute de Regulamentul pentru parohii, precum și de încuviințarea de candidare exoperată dela I. P. Sf. Mitropolit, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Sighișoara; iar concurenții cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc se vor prezenta în parohie în vreo Duminecă sau sărbătoare spre a cânta, cuvânta, celebra și a fi cunoscuți de popor.

Sighișoara, 23 Decembrie 1940. Oficiul protopopesc ortodox român Sighișoara

Emilian Stoica
protopop